

Δημόσιος τομέας: ενάντια στην προσχηματική «αξιολόγηση»

Του *Χρήστου Βαγενά*

Ο υπουργός Εσωτερικών της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας Θεοδωρικάκος «διέταξε» εν μέσω θέρους (15-07-2020), με εγκύκλιό του, την επανεκκίνηση της προσχηματικής «αξιολόγησης» των δημοσίων υπαλλήλων, που θα ολοκληρωθεί έως το τέλος του έτους. Έχει πλέον αρχίσει και γίνεται αντιληπτό σε μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης ότι η έννοια της «αξιολόγησης» των εργαζομένων, είτε του ιδιωτικού είτε του δημόσιου τομέα, δεν κρύβει κάτι θετικό για τους ίδιους τους εργαζόμενους ή για το κοινωνικό σύνολο. Η αξιολόγηση γίνεται από ένα ή δύο άτομα (προϊστάμενο, διευθυντή) με εντελώς υποκειμενικά κριτήρια και καθοριζόμενη πλήρως από τις επιδιώξεις του εργοδότη ή της εκάστοτε κυβέρνησης.

Έτσι, βλέπουμε στον ιδιωτικό τομέα κερδοφόρες επιχειρήσεις, ακόμα και πολυεθνικοί κολοσσοί να κάνουν απολύσεις, ενώ και στον δημόσιο τομέα είναι νωπές ακόμα οι μνήμες των απολύσεων που ήθελαν να κάνουν οι μνημονιακές κυβερνήσεις του 2010-2015 και ο διασυρμός των δημοσίων υπαλλήλων, με τη χρησιμοποίηση και στις δύο περιπτώσεις σαν άλλοθι των αποτελεσμάτων «αξιολογήσεων» αμφίβολης αντικειμενικότητας.

Ο αγώνας των δημοσίων υπαλλήλων ενάντια και σε αυτή την «αξιολόγηση» της ακραία δεξιάς κυβέρνησης Μητσοτάκη, έχει μεγάλη σημασία, καθώς είναι μία ακόμη κρίσιμη μάχη στην ιδεολογική επίθεση που έχει εξαπολύσει η Νέα Δημοκρατία ενάντια σε κάθε δικαίωμα και κατάκτηση των εργαζομένων.

Όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων τριάντα ετών προβάλλουν σαν υπεύθυνους για τα προβλήματα του δημόσιου τομέα (και της χώρας πολλές φορές!) τους εργαζόμενους σε αυτόν, δημιουργώντας συνθήκες κοινωνικού κανιβαλισμού. Με αυτό τον τρόπο προσπαθούν

να αποκρύψουν τις δικές τους ευθύνες, καθώς είναι αυτές οι ίδιες πολιτικές ηγεσίες που αποδεικνύονται υπεύθυνες, με τους νόμους και τις διατάξεις που ψηφίζουν και αποφασίζουν, για την απαξίωση του δημόσιου τομέα.

Η ιδεολόγοι και πολιτικοί διαχειριστές του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού υποβαθμίζουν και απαξιώνουν συστηματικά τις κάθε μορφής υπηρεσίες του δημόσιου τομέα (υγεία, παιδεία, ασφάλιση, κοινωνικό κράτος κ.λπ.), γιατί η στρατηγική τους είναι να εκχωρούν διαρκώς περισσότερους τομείς των δημόσιων υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα, εξαναγκάζοντας τους πολίτες να πληρώνουν τους ιδιώτες-κερδοσκόπους, είτε απευθείας είτε έμμεσα μέσω της φορολογίας.

Μέσω της μείωσης του προσωπικού και της χρηματοδότησης και δημιουργώντας συστηματικά συνθήκες διάλυσης στον δημόσιο τομέα, επιδιώκουν να στρέψουν την κοινωνία στα νύχια των ιδιωτών κερδοσκόπων. Στο πλαίσιο αυτό, δημιουργούν ένα συρρικνωμένο «επιτελικό» κράτος, που το μόνο που θα κάνει θα είναι να υπογράφει συμβάσεις με τις ιδιωτικές εταιρείες, οι οποίες θα έχουν εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα που θα αμείβονται με ψίχουλα.

Σε ποια βάση αντίθεση στην αξιολόγηση;

Η συντριπτική πλειονότητα των εργαζομένων, τα συνδικάτα και οι παρατάξεις της Αριστεράς στο Δημόσιο, θεωρούν ότι ο δημόσιος υπάλληλος πρέπει να είναι σωστός και αποδοτικός στην εργασία του, ενώ είναι απέναντι σε φαινόμενα διαφθοράς και τεμπελιάς. Η αντίθεση στην «αξιολόγηση» δεν είναι γενικά και αόριστα ενάντια σε κάθε αξιολόγηση, αλλά όταν αυτή είναι μεροληπτική, συνδέεται με την περικοπή μισθού, την κινητικότητα, τις απολύσεις, τη συρρίκνωση των δημόσιων υπηρεσιών και του κοινωνικού κράτους· σε αυτή την περίπτωση, πρέπει να δοθεί μαζική μάχη για να ακυρωθεί η «αξιολόγηση» στην πράξη.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι το 2014 σταμάτησαν με την μαζική τους συμμετοχή την «αξιολόγηση» του Κυριάκου Μητσοτάκη Μητσοτάκη,

όταν ως υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης με τον νόμο 4250/2014 ήθελε να επιβάλει το 15% των υπαλλήλων να βαθμολογούνται υποχρεωτικά (!) σαν κακοί υπάλληλοι!

Το ίδιο έγινε και τα επόμενα χρόνια, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ, προσπαθώντας μάταια να σταματήσει τις κινητοποιήσεις, νομοθέτησε τιμωρητικά μέτρα κατά της απεργίας για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες.

Ο αγώνας των δημοσίων υπαλλήλων με απεργία-αποχή από την «αξιολόγηση» πρέπει να συνεχιστεί μαζικά και δυναμικά και το 2020.

Ο Δημόσιος Τομέας έχει καθοριστική σημασία για την ζωή της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Αυτό αποδείχτηκε περίτρανα στην πανδημία του κορωνοϊού, όπου ο δημόσιος τομέας με προεξάρχοντες τους υγειονομικούς, μαζί και με άλλους κλάδους εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα (εργαζόμενοι στα σούπερ μάρκετ, ντελίβερι κ.ά.), κράτησαν όρθια την κοινωνία.

Πρέπει να αγωνιστούμε για έναν δημόσιο τομέα που θα προσφέρει δωρεάν υπηρεσίες και αγαθά για τις ανάγκες της κοινωνίας. Για να γίνει αυτό, πρέπει να είναι πλήρως στελεχωμένος με μόνιμο προσωπικό, χρηματοδοτούμενος με επάρκεια, με σωστή οργάνωση, διαφάνεια και αντικειμενικότητα και με συμμετοχή των εργαζομένων και των συλλογικοτήτων των πολιτών στη διοίκησή του.

- **Δημόσιος Τομέας στην υπηρεσία της εργατικής τάξης – Όχι στο μικρό, “ευέλικοτο”, επιτελικό κράτος για τις ανάγκες και τα κέρδη του κεφαλαίου.**
- **Κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας – Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων**
- **Να αγωνιστούμε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, στις εργολαβίες, στην εκποίηση του δημόσιου πλούτου**